

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 8Sžo/38/2014                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 8013200512                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 22.10.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | Mgr. Peter Melicher            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:8013200512.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členiek senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc., a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobcu: ST SIRIUS, spol. s r.o., Nám. gen. Štefánika 3, Stará Ľubovňa, IČO: 36 452 637, zastúpený JUDr. Jurajom Tibenským, advokátom so sídlom Štefánikova 15, Nitra, proti žalovanej: Slovenská inšpekcia životného prostredia, ústredie - útvar inšpekcie odpadového hospodárstva, Karloveská 2, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 43 960 001 13/739-2413/Leg zo dňa 29. januára 2013, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/24/2013 - 85 zo dňa 06. februára 2014, jednohlasne takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/24/2013 - 85 zo dňa 6. februára 2014, p o t v r d z u j e .

Žalovaná j e p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 142,04 € titulom trov právneho zastúpenia na bankový účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Juraja Tibenského do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

### Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd postupom podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O. s. p., zrušil rozhodnutie žalovanej č. 43 960 001 13/739-2413/Leg zo dňa 29.01.2013 v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu č. 43 962 019 12/7919-28453/Hrd zo dňa 09.10.2012.

Krajský súd poukázal, že vo veci bola vykonaná kontrola a uložené opatrenia už v roku 2006 u právneho predchodcu žalobcu a z kontroly bol vypracovaný protokol č.j. 3807/OIOV/NR/06-Ďá zo dňa 08.09.2006, v ktorom boli určené lehoty orgánom štátnej vodnej správy na vykonanie opatrení Obci Nová Dedina v lehote v čo najkratšom čase a Obvodnému úradu životného prostredia Levice, lehota do 08.09.2007 podľa § 21 ods. 7 zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých

zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej v texte rozsudku len „zák. o odpadoch“). Niet preto rozumného dôvodu k tomu, aby SIŽP opakovane vykonávala kontrolu u žalobcu bez toho, aby včas skontrolovala splnenie uvedených opatrení prijatých v uvedenom protokole. Ak sa tak stalo a zistila, že k splneniu opatrení nedošlo, postup správnych orgánov vo vzťahu k žalobcovi bol v rozpore so zákonom. Je nesporné, že orgán štátnej správy odpadového hospodárstva sa dozvedel o porušení povinnosti ešte v roku 2006, teda dávno uplynuli lehoty podľa § 79 zák. o odpadoch. Ako irelevantné vyhodnotil krajský súd tvrdenie žalovanej, že v roku 2006 konal iný odbor toho istého orgánu štátnej správy.

Povinnosťou správnych orgánov, ak zistili, že sa zmenil majiteľ objektu, bolo postupovať podľa § 18 ods. 11 zák. o odpadoch a zisťovať zodpovednosť nového vlastníka objektu za umiestnenie odpadu. Správne orgány nepostupovali podľa tohto ustanovenia, nezisťovali zodpovednosť žalobcu za umiestnenie odpadu, ale vypracovali vo veci nový protokol a napriek tomu, že žalobca po zistení, že sa v jej objekte nachádza predmetný odpad, zabezpečil jeho riadne zneškodnenie, pristúpili k uloženiu sankcie za nakladanie s týmto odpadom. Z rozhodnutí správnych orgánov nevyplývala správna úvaha, na základe ktorej dospeli správne orgány k záveru, že žalobca ako nadobúdateľ objektu bol zodpovedný za odpad nachádzajúci sa v objekte, a teda že boli splnené podmienky pre uloženie správnej sankcie za nakladanie s takýmto odpadom. V čase, keď žalobca nadobudol nehnuteľnosť (v roku 2010), SIŽP už mala vedomosť o tom, že v objekte sa nachádza odpad a mala preto vedomosť o porušení povinnosti podľa zák. o odpadoch; predovšetkým z toho dôvodu v roku 2012 nemohla pre uplynutie lehoty jedného roka začať konanie o uložení pokuty. Krajský súd konštatoval, že lehoty na uloženie sankcie za správny delikt sú prekluzívnymi lehotami, na uplynutie ktorých bol povinný správny orgán prihladiť správny z úradnej povinnosti.

V súvislosti s predmetným odpadom konal správny orgán aj podľa zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vodný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „vodný zákon“) a toto konanie bolo zastavené. Ak SIŽP už raz zistila, že žalobca s uvedeným odpadom nezaobchádzal a dozvedel sa o odpade až pri samotnom vykonávaní kontroly, nedôvodný bol postup toho istého orgánu pre konanie podľa zákona o odpadoch a iné posudzovanie.

Za nedôvodnú krajský súd považoval námietku v súvislosti s doručovaním písomností správnym orgánom splnomocnenému zástupcovi žalobcu Ing. V. D.. Aj keď bolo povinnosťou správneho orgánu doručovať podľa správneho poriadku oznámenie o začatí správneho konania do vlastných rúk splnomocneného zástupcu, čo sa nestalo, táto vada nemala vplyv na zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov, lebo splnomocnený zástupca za žalobcu konal. Mal teda možnosť oboznámiť sa s každým dôkazom alebo stanoviskom a mal možnosť sa k nim vyjadriť, čo aj urobil.

Krajský súd sa nestotožnil s názorom žalovanej, že bolo len úvahe správneho orgánu, či v rámci správneho konania o uložení pokuty nariadi ústne pojednávanie. Vzhľadom na písomné námietky a vyjadrenia žalobcu, za účelom zistenia skutočného stavu veci a odstránenia pochybností, bolo účelné ústne pojednávanie nariadiť. Rovnako v administratívnom spise, ktorý bol predložený krajskému súdu, sa nenachádza list, ktorým boli vznesené námietky predpojatosti žalobcom zo dňa 22.06.2012 ani stanovisko správnych orgánov k týmto námietkam, aj keď žalovaná túto skutočnosť nepoprela. O tejto námietke nebolo rozhodnuté v súlade s § 10 ods. 4 zákona č. 10/1996 Z. z. o kontrole v štátnej správe v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „zák. o kontrole“). Bez rozhodnutia o tejto námietke nebolo možné konať vo veci a vydať rozhodnutie, lebo následkom nevyporiadania sa s jej dôvodnosťou existujú dôvodné pochybnosti o zákonnosti postupu správneho orgánu a vydaného rozhodnutia.

Krajský súd záverom vytkol žalovanému, že vo veci nebol predložený úplný administratívny spis za účelom posúdenia rozhodnutí obidvoch správnych orgánov, pričom už neúplnosť spisov predstavuje dôvod pre zrušenie rozhodnutia správneho orgánu.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu.

Proti predmetnému rozsudku podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom sa domáhala jeho zmeny tak, že odvolací súd žalobu zamietne.

Uviedla, že krajský súd nesprávne posúdil organizačnú štruktúru a kompetencie jednotlivých zložiek žalovanej v oblasti štátnej správy starostlivosti o životné prostredie, a preto nesprávne posúdil lehoty

podľa § 79 zák. o odpadoch. Krajský súd sa nezaoberal obsahom vyjadrenia žalovanej zo dňa 09.07.2013, kde bola rozobratá organizačná štruktúra a kompetencie odborných zložiek žalovanej nad rôznymi úsekmi životného prostredia a rovnako nevzal do úvahy pôsobnosť zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaná sa člení na ústredie a jemu podriadené inšpektoráty, pričom inšpektorát sa organizačne člení na jednotlivé odbory inšpekcie. Každý z odborov vykonáva kontrolnú činnosť podľa osobitných predpisov platných na príslušnom úseku životného prostredia. Z uvedeného je zrejmé, že SIŽP, IŽP Bratislava, SP Nitra, odbor inšpekcie odpadového hospodárstva a SIŽP, IŽP Bratislava, SP Nitra, odbor inšpekcie ochrany vôd sú dva samostatné odbory inšpektorátu, ktoré pri kontrolnej činnosti konajú podľa samostatných, osobitných predpisov platných výlučne pre daný úsek životného prostredia. Skutočnosť, že iný útvar vykonal v roku 2006 podľa zákona o vodách kontrolu v predmetnej nehnuteľnosti, ktorú v tom čase vlastnil iný subjekt, nebola dôvodom na nevykonanie kontroly iným odborným útvarom, ktorý vykonáva štátny dozor podľa zák. o odpadoch. Kontrola, ktorá bola predmetom konania, bola ukončená prorokovaním protokolu dňa 25.06.2012, od ktorého dátumu sa odvíjajú zákonné lehoty pre začatie konania podľa § 79 ods. 1 zák. o odpadoch, a preto bolo nesprávne tvrdenie krajského súdu o uplynutí lehôt.

Žalovaná ďalej uviedla, že nespochybňuje aktivitu odvolateľa vo veci odstránenia kontrolou zisteného nedostatku, keď žalobca zabezpečil odovzdanie predmetného odpadu na zneškodnenie, avšak na základe spisovej dokumentácie považovala tvrdenie žalobcu o jeho nevedomosti o existencii odpadu na jeho nehnuteľnosti za účelové a zavádzajúce. Bolo nespochybniteľné, že žalobca ponechal odpad na predmetnej nehnuteľnosti a tak došlo k ohrozeniu životného prostredia. Žalovaná poukázala, že občania pri podávaní podnetov na nezákonné nakladanie s odpadom začínajú namietat' porušovanie ústavných práv v zmysle čl. 44 Ústavy SR, a preto iný postup podľa iného právneho predpisu ako podľa zák. o odpadoch bol na úseku odpadového hospodárstva neprípustný.

Pokiaľ krajský súd poukazoval na možnú aplikáciu § 18 ods. 11 zák. o odpadoch, žalovaná považovala takýto postup za rozporný so zák. o odpadoch. Uplatňovanie § 18 ods. 11 zák. o odpadoch je použiteľné výlučne za podmienky, ak vlastní nehnuteľnosti, v súlade s § 18 ods. 7 zák. o odpadoch zistí, že na jeho nehnuteľnosti bol umiestnený odpad v súlade so zák. o odpadoch a následne sa uskutoční konanie o zistenie osoby zodpovednej za umiestnenie odpadu na nehnuteľnosti. V prípade žalobcu by bol tento postup bezpredmetný, nakoľko žalobca už zakúpil nehnuteľnosť s umiestneným odpadom, a teda sa stal vedome a v súlade so zák. o odpadoch jeho držiteľom.

Žalovaná namietala, že krajský súd vôbec nevzal do úvahy osobitosť jednotlivých právnych predpisov platných na úseku životného prostredia v spojitosti s ich špecifickou pôsobnosťou. Ak sa pri kontrole vykonanej podľa zákona o vodách nezistilo porušenie zákona v tom, že podľa tohto zákona žalobca mal nedovolené zaobchádzať so škodlivými látkami, neznamená to automaticky, že žalobca nemohol a neporušil zák. o odpadoch. Rozhodnutie č. 139420 1212/7399-24805/Kys zo dňa 06.09.2012 o zastavení konania bolo vydané na základe vykonanej kontroly u žalobcu zameranej na dodržiavanie povinností pri zaobchádzaní so škodlivými látkami podľa zákona o vodách.

Vo vzťahu k vznesenej námietke zaujatosti žalovaná uviedla, že touto sa zaoberala a vysporiadala, keď oboznámila žalobcu, že podľa § 10 ods. 2 zák. o kontrole je možné podávať námietky voči konkrétnym osobám, teda nie proti orgánu kontroly ako celku. Navyše predmetnú námietku žalobca vzniesol až pri prerokovaní protokolu z kontroly, keď mal k dispozícii výstup z kontroly a z jeho obsahu zistil, že sa dopustil porušenia zák. o odpadoch, a preto sa vznesenie námietky javilo ako špekulatívne. Žalovaná poukázala, že predmetné dokumenty týkajúce sa vznesenej námietky priložila k vyjadreniu k žalobe, a teda krajskému súdu boli poskytnuté.

Záverom žalovaná zdôraznila, že je neprimerané, aby pri porušení zákazu postačovalo subjektu, ktorý sa dopustil jeho porušenia, uložiť iba opatrenie na nápravu. Primárnou úlohou nielen žalovanej je zabezpečiť, aby sa dôsledne plnili povinnosti ustanovené zák. o odpadoch s hlavným cieľom chrániť životné prostredie. Je pravdepodobné, až hraničiace s istotou, že bez vykonanej kontroly by žalobca predmetný odpad zo svojej nehnuteľnosti neodstránil a takýto pretrvávajúci protiprávny stav by naďalej ohrozoval životné prostredie.

K podanému odvolaniu sa písomným podaním vyjadril žalobca tak, že napadnutý rozsudok navrhol ako vecne správny potvrdiť.

Uviedol, že ak organizačná zložka správneho orgánu v r. 2006 zistila, že v predmetnej nehnuteľnosti sa nachádzal odpad, niet rozumného dôvodu sa domnievať, že tento správny orgán sa túto skutočnosť nedozvedel resp. že nie je oprávnený sa zaoberať výsledkami kontroly, ktorú sám v r. 2006 vykonal. Skutočnosť, či si jednotlivé organizačné útvary žalovanej plnia svoje úlohy alebo nie, nie je povinnosťou žalobcu ale žalovanej. Správnym orgánom na úseku odpadového hospodárstva je žalovaná, a to bez ohľadu na to, akú má organizačnú štruktúru. Žalovaná o odpadoch v predmetnej nehnuteľnosti mala vedomosť už v r.2006.

Žalobca odpad nevytvoril vlastnou činnosťou ani nebol jeho vlastníkom, a preto za dôvodný považoval postup podľa § 18 ods. 11 zák. o odpadoch. Žalobca kúpil v konkurze areál, v ktorom sa odpad nachádzal, o existencii odpadu vedomosť nemal, pričom hneď ako sa o tejto skutočnosti dozvedel, odpad riadne zlikvidoval. Žalovaná vo veci 6 rokov nekonala a z uvedeného dôvodu a dôvodu poukázania na jej nečinnosť mal žalobca dôvodné obavy, že zamestnanci žalovanej nebudú v konaní vystupovať nezaujato. Námietku zaujatosti žalobca vzniesol okamžite po tom, čo sa dozvedel, že už v r. 2006 bola v nehnuteľnosti vykonaná kontrola, a preto táto námietka nebola námietkou špekulatívnou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22.10.2015 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O. s. p.).

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 9 ods. 1 písm. a/, b/ zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov, inšpekcia je odborný kontrolný orgán, ktorý vykonáva štátny dozor vo veciach starostlivosti o životné prostredie v rozsahu a za podmienok ustanovených osobitnými predpismi, ukladá pokuty vo veciach starostlivosti o životné prostredie.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov, inšpekcia sa člení na ústredie inšpekcie a jemu podriadené inšpektoráty životného prostredia (ďalej len „inšpektorát“).

Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ústredie inšpekcie a inšpektoráty vykonávajú štátnu správu starostlivosti o životné prostredie v rozsahu podľa § 9 ods. 1 vo svojich územných obvodoch.

Podľa § 10 ods. 5 zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na konanie v prvom stupni je príslušný inšpektorát, na konanie v druhom stupni je príslušné ústredie inšpekcie.

Podľa § 18 ods. 1 zák. o odpadoch, každý je povinný nakladať s odpadmi alebo inak s nimi zaobchádzať v súlade s týmto zákonom; ten, komu vyplývajú z rozhodnutia alebo povolenia vydaného na základe tohto zákona povinnosti, je povinný nakladať s odpadmi alebo inak s nimi zaobchádzať aj v súlade s týmto rozhodnutím alebo povolením. Pri nakladaní s odpadmi alebo inom zaobchádzaní s nimi je každý povinný chrániť zdravie ľudí a životné prostredie.

Podľa § 18 ods. 3 písm. a/ zák. o odpadoch, zakazuje sa uložiť alebo ponechať odpad na inom mieste ako na mieste na to určenom v súlade s týmto zákonom.

Podľa § 18 ods. 6 zák. o odpadoch, ak vlastník, správca alebo nájomca nehnuteľnosti zistí, že na jeho nehnuteľnosti bol umiestnený odpad v rozpore s týmto zákonom, je povinný to oznámiť bezodkladne obvodnému úradu životného prostredia a obci, v ktorých územnom obvode sa nehnuteľnosť nachádza.

Podľa § 18 ods. 7 zák. o odpadoch, obvodný úrad životného prostredia na základe oznámenia podľa odseku 6, z vlastného podnetu alebo z podnetu iného orgánu štátnej správy alebo obce začne konanie o zistenie osoby zodpovednej za umiestnenie odpadu na nehnuteľnosti v rozpore s týmto zákonom; takto zistená osoba je povinná zabezpečiť zhodnotenie odpadu alebo zneškodnenie odpadu na vlastné náklady. Ak ide o komunálne odpady alebo drobné stavebné odpady, zistená osoba je povinná na vlastné náklady zabezpečiť ich zhodnotenie alebo zneškodnenie osobou, ktorá má na túto činnosť uzatvorenú zmluvu s obcou podľa § 39 ods. 7, alebo obcou, ak túto činnosť obec zabezpečuje sama.

Podľa § 18 ods. 10 zák. o odpadoch, ak sa podľa odseku 7 nezistí osoba zodpovedná za umiestnenie odpadu na nehnuteľnosti v rozpore s týmto zákonom alebo sa v konaní podľa odseku 8 nepreukáže niektorá zo skutočností uvedená v odseku 8 písm. a/ až c/, zabezpečí zhodnotenie odpadu alebo zneškodnenie odpadu na vlastné náklady príslušný obvodný úrad životného prostredia; ak ide o komunálne odpady alebo drobné stavebné odpady, zhodnotenie alebo zneškodnenie na vlastné náklady zabezpečí obec, na ktorej území boli tieto odpady umiestnené v rozpore s týmto zákonom.

Podľa § 67 ods. 1 zák. o odpadoch, orgánmi štátnej správy odpadového hospodárstva sú

- a) ministerstvo,
- b) inšpekcia,
- c) krajské úrady životného prostredia,
- d) obvodné úrady životného prostredia.

Podľa § 78 ods. 2 písm. b/ zák. o odpadoch, pokutu do 16 596,95 € uloží príslušný orgán štátnej správy odpadového hospodárstva právnickej osobe alebo fyzickej osobe-podnikateľovi, ktorá nakladá s odpadmi v rozpore s § 18 ods. 1.

Podľa § 69 zák. o odpadoch, inšpekcia

- a) je orgánom štátneho dozoru v odpadovom hospodárstve (§ 73),
- b) ukladá pokuty (§ 78 okrem § 78 ods. 1 písm. e/ a § 78 ods. 3 písm. e/),
- c) rozhoduje v sporných prípadoch, či je daný tovar v prípade prepravy cez štátnu hranicu odpadom,
- d) je oprávnená v oblasti cezhraničného pohybu odpadov vykonávať kontroly dokladov podľa osobitných predpisov 45) a podľa tohto zákona, vykonávať fyzickú kontrolu odpadu, odoberať a analyzovať vzorky odpadu, a to na mieste vzniku odpadu, u oznamovateľa, príjemcu odpadu, na hraničných priechodoch a na celom území Slovenskej republiky.

Podľa § 79 ods. 1 zák. o odpadoch, konanie o uložení pokuty právnickým osobám a fyzickým osobám-podnikateľom možno začať do jedného roka odo dňa, keď sa orgán štátnej správy odpadového hospodárstva dozvedel o porušení povinnosti, najneskôr však do troch rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo.

Predmetom súdneho prieskumu je zákonnosť rozhodnutia žalovanej č. 43 960 001 13/739-2413/Leg zo

dňa 29.01.2013, ktorým zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila rozhodnutie SIŽP, Inšpektorátu životného prostredia Bratislava, stále pracovisko Nitra č. rozh. 43 962 019 12/7919-28453/Hrd zo dňa 09.10.2012, ktorým uložil žalobcovi pokutu 1000 € podľa § 78 ods. 2 písm. b) zák. o odpadoch, za to, že v kontrolovanom období až do dňa 13.03.2012 ponechal agrochemické odpady obsahujúce nebezpečné látky a obaly obsahujúce nebezpečné látky, v nezabezpečenom sklade, ktorého je vlastníkom v rozpore s § 18 ods. 3 písm. a/ zák. o odpadoch, čím žalobca porušil § 18 ods. 1 zák. o odpadoch.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov sa s ním stotožňuje v celom rozsahu. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby najvyšší súd v preskúmvanej veci nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti spolu s právnymi závermi krajského súdu, sa vo svojom odôvodnení obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a pre zdôraznenie jeho správnosti uvádza:

Pre právne posúdenie veci a postup správnych orgánov za majúcu významný vplyv považoval odvolací súd otázku posúdenia uplynutia lehôt podľa § 79 zák. o odpadoch. Pokiaľ žalovaná dôvodila, že predmetom preskúmania v prejednávanej veci bolo rozhodnutie vydané podľa zák. o odpadoch, pričom predchádzajúca kontrola v roku 2006 bola vykonaná iným odborným útvarom SIŽP podľa zákona o vodách, najvyšší súd považoval túto námietku za právne bezvýznamnú.

Zák. o odpadoch pre začatie plynutia subjektívnej lehoty vyžaduje vedomosť orgánu štátnej správy odpadového hospodárstva, pričom podľa § 67 ods. 1 písm. b/ zák. o odpadoch je orgánom štátnej správy odpadového hospodárstva, okrem iného, inšpekcia, a teda nie príslušný odbor prípadne iná organizačná zložka orgánu štátnej správy. Zákon o odpadoch dokonca nestanovuje, že o porušení povinnosti by sa mal dozvedieť konkrétny príslušný inšpektorát. Organizačné útvary inšpekcie navonok nekonajú samostatne vo vlastnom mene, ale konajú v mene správneho orgánu, ktorého sú súčasťou. Skutočnosť, že inšpekcia má vnútorným aktom riadenia upravujúcim jeho vnútorné pomery - štatútom, zriadenú určitú organizačnú štruktúru, nemôže mať vplyv na zákonné podmienky upravujúce začatie plynutia lehoty pre začatie konania o uložení pokuty. V prípade organizačných útvarov inšpektorátu sa nejedná o dva samostatné orgány štátnej správy odpadového hospodárstva, a preto odvolací súd považoval uvedenú argumentáciu žalovanej za nedôvodnú.

Žalovaná v podanom odvolaní zdôraznila, že neodstránením odpadu by bolo naďalej ohrozované životné prostredie, avšak zároveň v napadnutom rozhodnutí uviedla, že nie je nevyhnutné, aby odborné útvary boli navzájom presne a podrobne informované o svojej činnosti a podrobnostiach zistených v rámci jednotlivých kontrol. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že formalistickým prístupom k jednotlivým právnym predpisom na úseku ochrany životného prostredia je v podstate negovaný účel činnosti žalovanej, ktorým je vo všeobecnosti štátny dozor vo veciach starostlivosti o životné prostredie.

Pokiaľ žalovaná za nedôvodný považovala postup podľa § 18 zák. o odpadoch, odvolaciemu súdu nie je zrejmé, na základe akého právneho predpisu by sa pre dôvodnosť uvedeného postupu malo jednať o zistenie uloženia odpadu na nehnuteľnosti v súlade so zák. o odpadoch. Z vyššie citovaných ustanovení zák. o odpadoch je zrejmé, že postup podľa § 18 prichádza do úvahy v prípade, že vlastní, správca alebo nájomca nehnuteľnosti zistí, že na jeho nehnuteľnosti bol umiestnený odpad v rozpore s týmto zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s rozsudkom krajského súdu a nepovažujúc námietky žalovanej vznesené v odvolaní za dôvodné, napadnutý rozsudok postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil, pričom v podrobnostiach naň poukazuje.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. a § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu vo výške 142,04 € titulom trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby vo výške 134 € (podanie na súd vo veci samej - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 28.04.2014), režijný paušál vo výške 8,04 €.

Žalovaná je povinná v zmysle § 149 ods. 1 O. s. p. nahradiť trovy odvolacieho konania na účet právneho zástupcu žalobcu vedený v E. Q. P., a.s., č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX v lehote uvedenej vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.